

अध्याय २८ वा

पान - ६६ -

लोक-व शोका -
१७६३

1

॥ अक्षय्या-त्रयं विद्याया ॥ २८ ॥ ५४

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वतीयेनमः॥ श्रीगुरुवेनमः॥ ७॥

जयजयदेवादिदेवा। भोगीसिगुह्यतेसुहृवा॥ विश्वि विश्वमया
श्रद्धावा। तुंक्तेपेनेजेधवां अवलोकीसी॥ १॥ तेविश्वेजोविश्ववा
सि। तयातेविश्वासीमृणसी॥ तेगोविश्वासेप्रसन्नहोसि। तेषां
यांपासिप्रवेशु॥ २॥ साचरणलासकृपादृष्टि। अहंसोहंसुटित्या
गावी॥ येकसरंडुसापोटी। उरुउरीप्रवेशलो॥ ३॥ यानागितुं
निजाममाये। याहेतुज्वपपाहायाये। तंववापपणतुजमाजि
आहे। अपिनवकायेसागाव। पाहातांमातापितादोन्हि
वेगळालीदिसतिजनि॥ तेदोन्हियेककरुनि। येकाजनार्दनि
निजताने॥ ४॥ उभयस्नेहेस्नेहाळा। वाढविसिमजवाळाः
परिनिचनवाप्रेमगराळा। सहजालिळामजदेसि॥ ५॥ ७॥

२

२१

११९

28

जयजयसद्गुरुसुखसंपन्ना। जेजेसद्गुरुसुखेकनिधना॥

सुखासुखपनतुसेनी॥ ७॥ तुसेनिसुखानि

जसुखबडे। तुसेनिबोधेनीजबोध्यांतुडे॥ तुसेब्रह्माब्रह्म

जोरे। तुसेनिपडिपाडेतुंसेक॥ ८॥ येसासद्गुरुतुंघीजनंतु। तुस्य

स्वरपासिनाहिअंतु॥ तोतं हस्तानि कुपावंतु। निजबोधेबोधि

तुंनिजभक्तां॥ ९॥ आ पुत्रे निजवरपबोधुन। नुरविसिदेवभ

क्तपदा॥ साडिवरिनिजभक्तान। अदयेंपूर्णकरविसि॥ १०॥

गंगामिळोनिसागरि। मिनळीतळपेसाचिसावडि॥ तेविभक्त

मीळोनीया। तुजभाहारि। तुसेभजनकरितुसेनि॥ ११॥ अदये

करितांतुसिभक्ति। तुसंतोसिसीयथास्त्विति॥ संतोसोनि सिगाहा

ति। निजामसंपतिअपीसि॥ १२॥ अर्पनीनिजामपरभार। गिरी

3

त

गुरुत्वेकरिसिथोस॥ हा जतिला अविचमकारा जतर्कविचार
 तर्कवेना॥१५॥ जे जे के वेदशास्त्रो सि ज्योलागी वेवा द तिज
 हिनि सि॥ ते तुं झणार्थ बोधी सि॥ स्प सिशा सिनी ज बोधे॥१७॥
 तु स्यानि ज बोधा चि हात व दि॥ उता वे द वे हांत को टि॥ त हि
 जल सल सणा दृष्टि सवार्थी गो टि जग म्ये॥१८॥ बहुत क
 लें कळ लें म्हुण सि॥ ना ज वा च्या क कि चाळी ति॥ परि न
 कळो निवो सु ना व ति॥ जे वा क बो ल ति सु भा शी त॥१९॥ या
 लागी तु स बो ध क र ति॥ ज ग म्य सर्वा सि सर्वा थि॥ तु सि ला
 ध ल्यां कृ पा यु क्ति॥ ज ग म्य पा व ति सु ग म वे॥१९॥ जे ज ग म्ये
 श्री भा ग व त॥ या हि मा जी ये का द शार्थ॥ प्रा रु ते क र वि ला ग्यु
 थ॥ बा प स म र्थ कृ पा लु॥१९॥ द धि म थु नि यां स म स्ता ज वि

११२॥

११२॥

38

माताकाठिनवनित। ते जायतिं बाळकां हातिं देत। ते से के ले
 ये ये जनार्दन ॥१८॥ वेदशास्त्राचे निजमथीत। व्यासकाठि
 लेंधी भागवत ॥ या भागवत चामथीनार्थ। ज्ञांणानि श्री
 तथेकादशु ॥१९॥ स्यायेकादशाचे गोउपणा। सर्वथानेणेमी
 व्यापण ॥ ते जनार्दन कर्तनीमथन ॥ साशंशपूर्णमजदि
 धला ॥२०॥ तो स्वभांवेद्यालतातोडि। लागली येकादशाचे
 गोडि ॥ स्यागोउपणाचे कावरे। टिकाचढोवदिचालीनी
 ॥२१॥ यालागी येकादशाचेटीका। येकलाकर्तनिव्हेयेका।
 येकीयेकमीळोनि देखा। ग्रंथनेउकानिवाळीला ॥२२॥ सा
 शपुढेयेकयेका। हे येकादशाचेस्वरूपदेखा ॥ तेणयेकपणेचा
 लीलीटिका। साधनी जसखाजनार्दन ॥२३॥ जनार्दन

4

पे ज्ञापुले। ये कीयेक प पा दृढ के ले॥ तो चिये का द शी च्या अर्था
 ज्ञाले। ये कि मिन ले ये क व ॥ २४ ॥ जे विजे ब नि गो उचां सु। ते वि
 भा ग व ति ये का द रु ॥ सामा जि ज ग वि सु। अ ति सुर सु सा जी रा
 ॥ २५ ॥ सर्वांगी सी र प्र मा ण। ते सा अ ग वि सां वा जां प ॥ ते थि क जे
 नी रो प ण। तो स्वां नं द पू ण। रो क व ॥ २६ ॥ तो हा ज ग वि सां वा अ
 ध्या वो। उ म् सु स्वा चा नी जे वि हो ॥ उ ध व पु स ता पा हा हो। स्व ये ॥ २७ ॥
 दे वा धि दे वो सां ग त्त ॥ २८ ॥ उ ध व न क रि तां प्रे ल कां सां ग त्त हे धि क
 द्त ॥ ये चि अ थि चि नी रो प ण। सा व धा ने परि सा वे ॥ २९ ॥ उ ध व प्र क्ते
 कि नी ज्ञा ना। पां वो नी ज्ञा ता ज्ञा न स प न् ॥ तो णे ये वो पा हे ज्ञा ना
 मी ना न। जां प प न अ नि वा र ॥ ३० ॥ ज ग मूर् ख मी ये क ज्ञा ता। ये सि
 च डे क जे थे अ हं ता ॥ ते गु ण दो शा चि क था। दो षी क सर्व था सर्व त्र ॥ ३१ ॥

११३५

५४

॥२॥

जेथे गुण दोषाचे दर्शन तेथे निरोगमावळले झाले ॥ येथे वरिष्ठाना
 मीमाणाबाधकजाणसाधकां ॥ ३१ ॥ गुण दोषाचे दर्शन जेथे चरद्वे
 खे जाण ॥ तो हिना वचे जाण ॥ यतिराच्योकोपापडिपाउ ॥ ३२ ॥ अमी
 मानुबाधिसदाशीवा ॥ तो हिवा पीला जीवसावा ॥ तेथे मनुशाचो
 णकेवा ॥ अहंते जीवामुक्तेके ॥ ३३ ॥ आकाशजसोनि अशीमेळे
 अशीज्वाळीकेदानजळे ॥ ते विस्तार ॥ विनायककोळे ॥ कदाकाळेवी
 स्पुनवे ॥ ३४ ॥ यापरिगुणदोषांसाधकांबाधकपूर्ण ॥ याला
 मीयाचे निराकरण ॥ नकरिता प्रहृरिसांगे ॥ ३५ ॥ उधवजन्मलाया
 दववर्सी ॥ यादवनीमातिब्रह्मशापेसी ॥ तेथे वांब्याव्याउधवासी ॥ पु
 ण्ब्रह्मज्ञानासीहरिसांगे ॥ ३६ ॥ जेथे देहातितत्त्वज्ञानातेथे नबाधी
 रा ॥ पवधन ॥ हेजाणोनियां श्रीछेदापुण्ब्रह्मज्ञानउपदेशी ॥ ३७ ॥

जेविस्वाखरेवरिमासि। तेविहृद्वमृत्तीपासि॥ प्रीतिजउत्कीउधवा
सि। भावोयेकादशीदृढजाला॥ ३९॥ इच्छापासोनिदुरिजातां। उधव
प्रांणसांउल्लतवता॥ तेमोडावयायेकादशीअवस्था। अमृतताव
रिसांगे॥ ४०॥ येकादशीजालाभावो। तोश्रीछळासिनावउपाहाहे
यालामीदेवाधीदेवो। अमृतत्वमेवचयेसांगे॥ ४१॥ उधवअसतां
दृढांजवळी। अमृतापेहोयतिवता॥ यालामीयासिवनमाळी।
सर्वअमृतकाळीघालुंपाहे॥ ४२॥ उधवउच्छावेगळोसांसां। वियोगे
बाधीनायाच्याचिता॥ ऐसिआपुनिसर्वगतता। उधवासितवता
हरिबोधी॥ ४३॥ ४४॥ श्लोक॥ ४५॥ श्रीमगवानउवाच॥ ४६॥ परस्वभा
वकर्माणीन्प्रशंसेन्नगर्हयत्॥ विश्वमेकासकंपशयक्रुयाप्रशरो
च॥ १॥ टीका॥ जोनिशब्दाचासोलीवशब्द। ज्याचेनिश्चसिजम

११४५

११४५

58

ज

लेवेद॥तेउधवहितार्थगोविद॥ज्ञानविशुद्धस्वयेसांगे॥७॥संसारिमु
 ख्यतिनिर्मुक्त॥विमुक्तास्त्वविविधेषु॥याचेस्वप्नाविककर्मजा
 यो॥ज्ञानिद्वारुणजाणीमीश्र॥७॥याकर्मचेनिदास्तवन॥सर्वथान
 कसवेजापण॥येकाचेवांपीतानलेपण॥छितरांचेकडेपणतेणेबोले
 ॥७॥पांशामाजिभलेपण॥येकाचेवांगीतांजापण॥छितराजेचोद्येज
 ण॥सहजेबाणनीदिके॥७॥ध्यानसंयुक्तयथाग॥दोनांवेयेकचि
 आंग॥तेविप्रकृतिपुत्रशासन॥विदपंचांगयेकत्र॥७॥जगद्र
 क्तपेपरिपूर्ण॥यालागीनिदाजाणीस्तवन॥भुतमात्राचेजापण॥क
 दाकावजाणनकरांबे॥७॥सर्वभुतांवागधीजानारांमुखसेपाहि॥या
 लागीनीदास्तविकहि॥प्रानातेपाहिनकरांबे॥७॥उधवानिदास्तति
 चिकथा॥सांडिसांडिगासर्वथा॥तरिचिपावासिपरमाथी॥नीजसा

र्था निजबोधे ॥ ५० ॥ सर्वभूतिभगवद्भावो । हाब्रमृरुतिचानीजनी
वीडो ॥ सासिकदानवार्थीअपावो ॥ ऐकतोभावउधवा ॥ ५१ ॥ जेथुनीये
वोंरिद्येअपावो । तेथेदृढवाढक्याभगद्भावो ॥ तेव्हाअपावोचिहोयेउ
पावो ॥ विद्यासीगवोअसेना ॥ ५२ ॥ वेरुतिसांउनीयांदुरि । मीज्ञाता
हागर्वधरि ॥ ५३ ॥ निदास्ततिव्यासरोवरि । तोअनर्थमाहारिनीमरु
॥ ५४ ॥ श्लोक ॥ परस्वभावकनीयः परातिसेनिदति ॥ सजाशुभ
स्यतेस्वार्थादस्युमीवेशत ॥ ५५ ॥ टीका ॥ मीयेकसर्वदृशातापुण
हेसाधरनिज्ञानाभिमान ॥ जगावेदेस्वेदोशगुण ॥ निदिब्रानृपा
मुश्यते ॥ ५६ ॥ पराचेस्वभाविककनीचयेनीदनसेअधम ॥ इनुमत
ज्ञातापुणी ॥ सासेवानरि कर्मसोडीना ॥ ५७ ॥ नारदुशातेपणेमोटा ॥ ससुमा
नित्ताश्रेष्ठश्रेष्ठां ॥ लोककळलाविकळीकटा ॥ स्वभावचेष्टाअनिवार ॥ ५८ ॥

6

॥५॥

॥५॥

॥५॥

68

गरु उदेवाचे वाइन। सदा तिष्ठे हात जोडून ॥ तो हि करि सपे मरणा। ऐसे
 कर्म जाण स्वभा विक ॥ ६५ ॥ विचारितां जगती गुण। गुणानुसारे कर्म
 चरण ॥ तेथे पाहाता दोश गुण दोरी जाण पाहे तो ॥ ६६ ॥ जमी पाहा विषे
 काहता ते ब्रह्म स्थिति गात वता ॥ तेसां दुनी गुण दोश पाहतां ॥ तोनी
 जा माघाता प्रवर्ते ॥ ६७ ॥ स्वभाव विषे टक्या साथु जन। हो मुनी पाहे दोश
 गुण ॥ या परिश्राना भीमान ॥ निदास्त व गुण उ पजवि ॥ ६८ ॥ असीमाना
 चिंत्साती केसि। अधिक स्ववचन शाना पासि ॥ तोदा स्व विगुण दोश
 सि। निदास्त वना सि उ पजवि ॥ ६९ ॥ आपुलीया वृत्ति सि जो समान। य
 चे अळु माळ करिच्छ वन ॥ आपना सि ज्या चान मने गुण। या सि निदि
 आपण येथे ॥ ७० ॥ निदास्त त उ पजे जेथे। निरोश निदळी परमार्थे।
 सुंदुनी सोशीला उगी तेथे। माहाजनर्थ जागी वाजे ॥ ७१ ॥ निदेषी जन

थी उधारलागोने दितेथे ॥ शोकजाजांगीजादबत ॥ नीजस्वार्थाद्यात्
कु ॥ ६५ ॥ वेदसमुच्चमीथ्यायेथ ॥ येचिअर्थीचास्वपूट्टणत ॥ स्वये
सांगेसील्लनाथ ॥ हठपरमार्थसाधव्या ॥ ६६ ॥ श्लोक ॥ तेइस्य
नीद्रयतेनः ॥ पीउल्लोनएचेतनाः ॥ मायाप्राप्तेतिक्कवादनान्नी
र्थद्रुपुमान् ॥ ३ ॥ टीका ॥ ईद्रियेजन्मीतीरजगुणी ॥ तेईद्रियोत
न्मात्रोविशयोतमोगुणी ॥ तेईद्रियेविशयोसेठनी ॥ ठेतीनिद्रास्व
निनिश्चळ ॥ ६६ ॥ जागृतिषिचजनेमानी ॥ दोन्हजातिमावळोनि
तेहामीथ्याप्रपंचस्वप्नी ॥ तेजसुअसीमानिविस्तारि ॥ ६७ ॥ रचुळदे
हअसेनिश्चळ ॥ स्वप्नीमनचिकेवळ ॥ विस्तारिमावजाळा ॥ लोकेसक
ळत्रे लोके ॥ ६८ ॥ यास्वप्नामाजिलेस्कृष्टिसीजाणा ॥ उप्रतीस्तीतिजा
पीनिदान ॥ स्वयेदेखताहिजापणा ॥ जन्ममरणतेमीथ्या ॥ ६९ ॥

(X)

६५

६५

78

ते निहाळ विद्या दिव्य स्वप्न। बुधा विस्तारि ज्ञानी मान ॥ ते थील मीथ्या जन्म
 मरण। तुंब्र म्हु पुण पुण हे ॥ ७० ॥ तुस्या निजरूपा चागठी। मेदा चिवात्त हि
 ना हि ॥ ते थील शुभा शुभ कां हि। दुज सर्वथा पा हि स्प र्ते ना ॥ ७१ ॥ श्लोक ॥
 कि म्द्रं की म म्द्रं वा दे त स्या व स्त नः किय त् ॥ वा चो दित त द नु तं म पां स्या
 ध्या त मे व च ॥ ४ ॥ टिका ॥ जे जन्म ले ना हि। ते काळे गोरे सांघों काठी ॥ ग्रह
 पो विन क हि। स्वगया सु पा हि व से वि ना ॥ १ ॥ उ ख रि म्हा स ले म्हु ग जळ
 ते खो ल कि वा उ तळ ॥ म धु र्की श र व वळ सांघ तां वि कळ वि वे क् ॥ ७ ॥
 ते वि मी थ्या प्र पंच चे मान। ते थी ल हां ग जां णि गुण ॥ नी व डि ती ते स स्या
 ना। अज्ञाना मा ज्ञि ॥ ७४ ॥ जे वि ज न से चे रा ति। जा धारे जो सु जा ध वे ये
 ति ॥ स्या सी जो ख तां दो हि हा तीं ये कि हि र ति तु के ना ॥ ७५ ॥ ते वि प्र पंच मी
 थ्या पणा ते ये का नि जे आ ठ कि न ॥ कां जे व्हां जे देख ने। र स ना जे चा ख ने

(8)

स्पर्शनेजेजागे ॥७६॥ हाताचे घेने देने पायांचे चालने ॥ वाचा जे बोलने
 कल्पने मणे ॥७७॥ अहंकाराचा बडिवात ॥ चिंता चार्चितन प्रकारा ॥ बुधी
 चा विवेक विचार ॥ हा समुख वेवहात मीथ्या तेथे ॥७८॥ चि विजळ हाताश
 नु ॥ अंते जजांणी जां मणु ॥ व्याघ्रजांणी हरणु ॥ भासतां जां पामी तीं ची
 भासे ॥७९॥ ते विप्रपंच देत पोला ॥ भासतां भासे वस्तु अहेत ॥ शुभ शुभ
 केचे तेथे ॥ ब्रह्मसदो दित परिपूर्ण ॥ वेळीचे दिंटे उकळीतां ॥ जो जो प
 दरु तो तोरिता ॥ ते विदे हादि प्रपंच विवंचिता ॥ मीथ्या तत्रता माणिक ॥
 मीथ्या प्रपंचाचा गंधी ॥ शुभा शुभ तदी के पाहि ॥ सप्रवस्तु चा गंधी ॥ शुभा
 शुभना हि अनुमात्र ॥ ८० ॥ जे शुभा शुभ मणे जाहे ॥ साचि कल्पना यास
 न्मुख होये ॥ नीज कल्पनां माहासय ॥ जन्म मरण वाहे नसतेचि ॥ ८१ ॥
 श्लोक ॥ छाया प्रयादु यासा साद्यसतो प्यर्थकारीणां ॥ घेवंदे हादुयोभा

१७१

१७१

४४

दि२

उं

धद्या मसुतोसये ॥ धाटीका ॥ जळीं प्रति बिंब साचनसे । जो पा
 हेतो बिंबलाहीसे ॥ मीथ्या प्रपंचाचे तपतेसे । नीज कल्पनावसे सास
 त ॥ ८७ ॥ तें प्रति बिंब पाहोनि जोळीं । मीं म्हणोनि लाविजे ठीळीं ॥ ते बिदेहा
 मीमान मोहळीं । जीवाच्या कपाळा आदळे ॥ ८८ ॥ कां आपुलीची उत्तरे
 पडिसादाहोति प्रति उत्तरे । ते मीथ्याच परि सांचोकारे । अरुणी अक्षरे उ
 मवति ॥ ८९ ॥ निश्चळदोगनेनी जसपा । असे सासला प्रचंड सर्प ॥ तो मी
 थ्या परि मयकंप । माहासगटे पडपजवि ॥ ९० ॥ या परि अस्तदेहादि
 क । देहा मीमाने जीवासी देखे ॥ जन्म मरणादि अनेक । अकल्प दुख
 मोगवि ॥ ९१ ॥ आस्यां पासुनी देहादि मेदा । उपजे हे बोलने बोलने वेदा
 वेद रूपे प्रसीध ॥ मीथ्या वेवा दद्युते केवि । ९२ ॥ ऐसा उधवाचा आवांका
 वेदवादा नि आशंका ॥ समुळ कळीये दुनायेका । तेचि उत्तरे देखा दे

9

दुष्कसे ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ आ हो व त दि दं विश्वं सृज्य सुप्रसृति प्रभु ॥ ज्ञा
 यते त्रानि विश्वासा हीयते हरति स्वर ॥ १४ ॥ श्लोक ॥ तस्मान्नद्यात् नो
 न्यस्मादं न्यो भावो नितपत ॥ नितपते यं त्रिविधा निर्मुखात्तिरात्तणी
 ॥ १५ ॥ श्लोक ॥ प्रपंच प्रसृष्ट विद्यमाना ते षोडशक जाले मण ॥ ते ये बोधि
 मासे वचन प्रपंच असीन निर्जाता ॥ १६ ॥ सुखी सुखि विवि विरुडे
 तो उस्पपणे कां उचढे ॥ ते विप्रपंच वस्तु ते वाढे वा उको उतटप ॥ १७ ॥ जे
 से सोनियांचे जाले लणे ते वत तां व ते सोने पणे ॥ लणे मो उितांचे सो
 ने सोने पणे स्वतसीध ॥ १८ ॥ ते वा विपुतळी किली ॥ तिळा विवे वि सो
 पे आली ॥ ते मो उितां न मो उितां मली ॥ असे संचली ती बरप ॥ १९ ॥ ते
 विउत प्रतिच्छी तिनी दान ॥ प्रपंचा मि हो ति जाण ॥ ते ये अद्य म द्य अ
 वसान ॥ वस्तु परिपूर्ण संचली ॥ २० ॥ ये ये मासले जे चराचरा तो नीजा

११५

११५

9A

सावित्राचारः॥ मज्जवेगळाजगासीथारा॥ अनुमात्रजसेना॥ १५॥
 एवं सृज्यजाणीसृज्यता॥ संहरजाणीसंहरता॥ पाळेजाणीप्रति
 पाळीता॥ मीयेकामतामगवंदा॥ १००॥ घेथेउप्रतिरुच्छेतिनिदान॥
 त्रीविधरूपंपंचमीना॥ यासनीसिआधिष्ठान॥ मज्जवेगळेजांपा
 जसेना॥ १॥ प्रपंचमज्जवरिजासासे॥ परिप्रपंचामाजीमीनसे॥
 जेविमृगजळाचेनिरसे॥ सुयेकावेवसेमीजेना॥ १॥ त्रिविधप्रपं
 चाचेजाळा॥ मज्जवरिदिसेहेनिर्मळा॥ जेविगगनभासेसुनीळा॥ प
 रितेथेजाळाबाळनीळीमानाहि॥ १॥ जगप्रसृष्टउळांदिसेतेतुं
 निर्मळहृषासेकैसे॥ हेजाशंकामानिसीमानसे॥ आर्घक्यान
 यासेंतोबोधु॥ १॥ श्लोक॥ ईदंगुणमयंविहीत्रिविधमायाततं॥
 येतद्विदान्मदुदितंज्ञाननैःपुनं॥ १॥ ननिंदतिनचस्तेतीलोके

156

चरितिसूर्यवत् ॥ टीका ॥ अथ्यासुअधिदेवअधीमुताहेत्रिविह
जगमायाकृत ॥ नसतेमजमाजिमासत ॥ जांणनिश्चितत्रिगुणाम
का ॥ ५ ॥ उधवामीथ्याहणोनियेय ॥ सणीहोसिउपस्याकक ॥ ये
पेमदवाक्यसाधुसंत ॥ ज्ञानविशार्थपावले ॥ ६ ॥ प्रपंचाचेमीथ्या
भाणे ॥ तेज्ञानाचेनीजज्ञान ॥ येनेज्ञानेजोसज्ञान ॥ तोसामान्य
सर्वमुति ॥ ७ ॥ यालागीपुताचेमुपागुणा ॥ कदानवदेनिंदास्तवन
सुयोचेपरिजाणा ॥ विचरेखापणसुमस्यान्ये ॥ ८ ॥ बद्रिकाश्रमुत्तर
रदेशि ॥ स्वेतबंधुदक्षिणोसि ॥ सुयोसन्मुखउगवेसर्वांसि ॥ विमुख
तासासिअसेना ॥ ९ ॥ सुयोसन्मुखपुर्वेच्यासि ॥ तोविमुखपश्चमेच्या
सि ॥ सीसर्वत्रसर्वांसि ॥ विमुखतामणपासिअसेना ॥ १० ॥ सामय
तमदवर्नीजांण ॥ मुतास्यसुर्येमेटेखापण ॥ तेविजगाचेदवर्

10

11e

11e

10A

निदोशगुण। साधुजनविचरति ॥११॥ जे हे बोलीलो ज्ञान लक्षणः
तेचि सीधाचें पूर्णपण ॥ मुमुक्षाहे अनुसंधान। सावधाने साधावे
॥१२॥ हेचि पाविजे नीजज्ञान। तेचि अर्थचि साधन ॥ उधवालागी
धीछदत। स्वमुखे आपणसांगत। ॥१३॥ लोक ॥ प्रतद्वेनानुमानेनं
निगमेनाससंविदा ॥ आद्यंतवदसंज्ञानिःसंगो विचरेदिहा ॥
॥१४॥ धाटीका ॥ जे जन्मोनि नारिचिता। सर्वहि जाणअसत ॥ आस
क्तिसांउनीयेथं ॥ उदासविरक्तवतावे ॥१५॥ स्वतवक्याचे वारसेको
न्हि पाकेरिति उक्तासे ॥ नश्वरदेहे वाढतां तैसे ॥ मुखमानसे सुखा
वाती ॥१६॥ पीतपुत्रापीडदानदेति ॥ उत्तमगति याचि तिति ॥ आप
त्नीगतिनविचारिति ॥ नश्वरिआशक्तिदेहलोभे ॥१७॥ उत्पतिचि
नाशलक्षण ॥ साचें देवोसांगतोपनापण ॥ नियुक्ताचे जन्ममरण

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com